

SOCIALSTRATEGI

- ET GODT LIV FOR **alle**
KØBENHAVNERE

Indhold

SOCIALSTRATEGIEN GIVER ET FÆLLES FAGLIGT FUNDAMENT

Principper og pejlemærker for social mobilitet

HØJ KVALITET I INDSATSEN OG GOD DIALOG MED KØBENHAVNERNE

Løsninger skabes i dialog

Vi sætter stolene sammen

Fleksible og skræddersyede løsninger, der passer til den enkeltes behov

FOKUS PÅ FOREBYGGELSE OG TIDLIG INDSATS

Tilgængelig støtte, når behovet opstår

Mere lighed i sundhed

AKTIVERING AF KØBENHAVNERNES RESSOURCER OG NETVÆRK

Den enkeltes potentiale for at leve et selvstændigt liv

Familien, de pårørende og netværket er en ressource

Københavnerne kan selv være noget for andre

MERE SAMSKABELSE

Fremtidens indsatser og løsninger skabes sammen

Lokalsamfundets værdi

Om socialstrategien

En markant anderledes strategi

Fra vision til handling – den røde tråd

SOCIALSTRATEGIEN GIVER ET FÆLLES FAGLIGT FUNDAMENT

København er en fantastisk by at bo i. Byen har mange kulturelle muligheder, det er et attraktivt sted at bo med byliv, vand og grønne områder indenfor en lille radius og et fællesskab, hvor københavnere har tillid til og passer på hinanden. København kan derfor danne rammen om det gode liv og giver mulighed for høj livskvalitet hos den enkelte københavnere.

Sådan er det desværre ikke for alle københavnere. Nogle københavnere har ikke mulighed for at leve det liv, de drømmer om. Nogle fordi de på grund af et handicap er afhængige af andre til at gøre mange af de ting, som vi andre tager for givet. Andre lever på kanten af samfundet eller er helt udenfor. Ofte skyldes det sociale problemer, der har overtaget så

meget af ens liv, at man ikke længere kan fastholde et arbejde, tage vare på sit barn eller komme igennem dagen uden alkohol. Der er ingen mennesker, som ønsker at leve et sådan liv.

Derfor er det Socialudvalgets vigtigste opgave at skabe rammerne for at øge københavnernes sociale mobilitet ved at støtte dem i at leve et så selvstændigt liv som muligt. For nogle vil det betyde, at de kan udvikle sig så meget, at de ikke længere kan karakteriseres som socialt udsatte og igen kan indgå i samfundet gennem uddannelse og job, relationer til familie og venner og et aktivt fritidsliv. For andre vil det betyde, at de stadig vil have behov for hjælp, men at hjælpen vil gøre, at de lever så selvstændigt et liv, som deres funktionsnedsættelse tillader.

Strategien skal bidrage til, at vi på tværs af de forskellige målgrupper, indsatser og tilbud i Socialforvaltningen får skabt et fælles fundament for den fremtidige udvikling af vores indsatser.

Den sociale opgave i København er unik. København er en stor og mangfoldig by, som tiltrækker et væld af forskellige mennesker. Vi er i Socialudvalget stolte af at være i front for den største sociale indsats i Danmark, som samler en bred vifte af fagligheder og kompetencer, store mængder af viden og erfaringer, dygtige ledere og medarbejdere og en lang række specialiserede tilbud til børn, unge og voksne med særlige behov.

Socialstrategien omfatter spædbørn, børn, unge, voksne, familier og ældre mennesker med behov for en social indsats. Det er københavnere med handicap, sindslidelse, misbrug, kriminalitet, hjemløshed eller mistrivsel. Nogle har kun behov for støtte i kort tid – andre har behov for støtte hele deres liv.

Med Socialstrategien vil vi i Socialudvalget sikre, at der skabes et fælles fundament for udvikling af alle københavnernes mulighed for social mobilitet. Socialstrategien skal være med til at sikre sammenhæng mellem de forskellige indsatser i Socialforvaltningen fx mellem barn og voksen, og mellem sindslidelse og misbrug. Samtidig giver strategien plads til, at ledere og medarbejdere lokalt kan udfolde og udvikle deres faglighed og viden og sammen med københavnere skabe gode veje til målet om social mobilitet.

Strategien er blevet til på baggrund af drøftelser mellem politikere, medarbejdere, organisationer københavnere, der er i kontakt med Socialforvaltningen om deres hverdag, deres drømme og deres forslag til ting, der skal gøres anderledes.

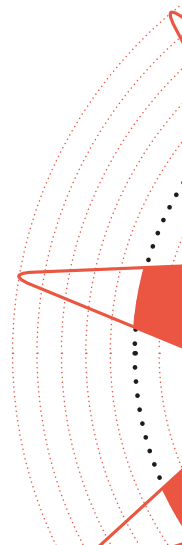

PRINCIPPER OG PEJLEMÆRKER FOR SOCIAL MOBILITET

I august 2014 vedtog vi i Socialudvalget fire principper og ni pejlemærker for Socialforvaltningens arbejde. Det vil sige principper og pejlemærker for, hvordan ledere og medarbejdere skal arbejde for at støtte københavnere med sociale problemer eller handicap i at leve det liv, de gerne vil.

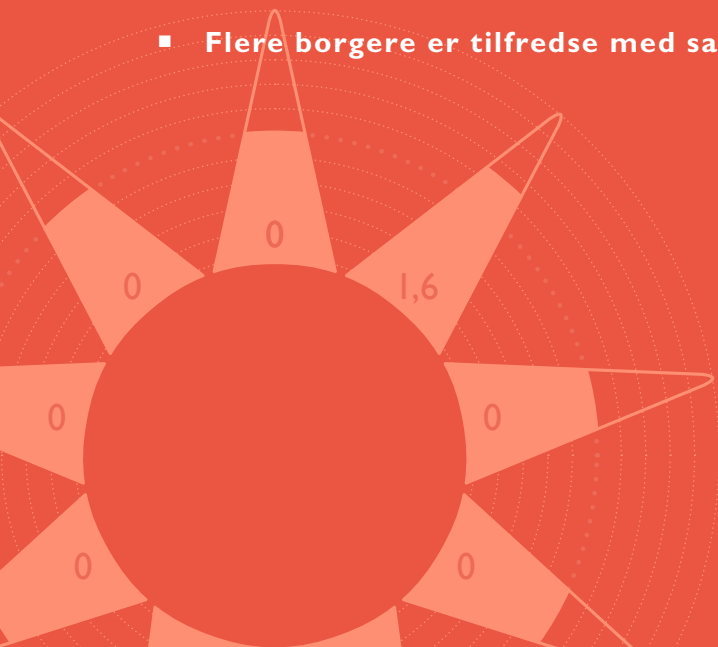
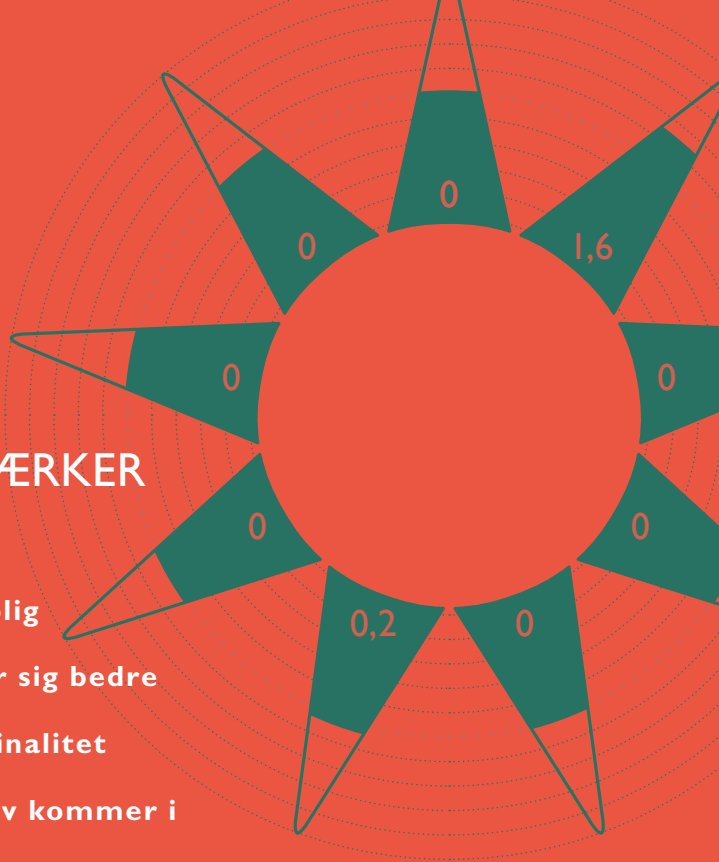
De fire socialpolitiske principper er:

- 1 Høj kvalitet i indsatsen og god dialog med københavnere**
- 2 Fokus på forebyggelse og tidlig indsats**
- 3 Aktivering af københavnernes ressourcer og netværk**
- 4 Mere samskabelse**

SOCIALUDVALGETS 9 PEJLEMÆRKER

- Flere udsatte københavnere har en bolig
- Flere københavnske skoleelever klarer sig bedre
- Færre københavnske unge begår kriminalitet
- Flere københavnere med særlige behov kommer i uddannelse eller beskæftigelse
- Flere københavnere mestrer i højere grad deres eget liv
- Flere københavnere stopper eller reducerer deres misbrug
- Færre københavnere lever i fattigdom
- Flere borgere med særlige behov oplever høj livskvalitet
- Flere borgere er tilfredse med samarbejdet med Socialforvaltningen

**Høj kvalitet i indsatsen
og god dialog med
københavnerne**

SYSTEMATISK FEEDBACK FRA KØBENHAVNERNE

Socialforvaltningen bruger systematisk feedback fra brugerne til at forbedre samarbejdet.

Det sker ved hjælp af Feedback Informed Treatment (FIT), som er et redskab til dialog med brugerne. Men forvaltningen vil gerne blive endnu bedre til at lytte.

Derfor er der nu sat gang i et stort forskningsprojekt, der skal undersøge effekten af FIT.

Løsninger skabes i dialog

Mødet mellem mennesker skal ske med afsæt i tillid, respekt og anerkendelse. Københavnernes møde med kommunen skal også opleves sådan. Når københavnernes har behov for støtte til at komme på fode igen eller til at leve et godt liv med et handicap, skal de opleve at blive mødt som ligeværdige og kompetente personer. Og de skal opleve, at medarbejderne er der for at støtte dem i det, der er svært.

Københavnerne skal tages alvorligt, og der skal lyttes til dem. De ved som regel bedst selv, hvad det er, de har svært ved, eller hvad de har behov for støtte til.

Når københavnernes selv er med til at definere udfordringer og løsninger skaber på sigt bedre forandringer og øget livskvalitet for den enkelte.

I nogle tilfælde vil det være nødvendigt at skulle træffe nogle svære afgørelser, som borgeren ikke er enig i. Det er uundgåeligt, når man har et myndighedsansvar. Der kan fx være uoverensstemmelse mellem forældrenes ønsker og barnets tarv, eller hvis en københavnere har urealistiske forventninger til, hvilken støtte det er muligt at få. Her er det vigtigt at ramme den rigtige balance mellem medarbejdernes faglige ekspertise og københavnernes medbestemmelse i forhold til egen situation.

► Derfor vil vi:

- Særligt lytte til udsatte børn og unge og handle i overensstemmelse med deres ønsker fx i forbindelse med anbringelser og hjemgivelser
- Møde københavnernes med troværdighed, engagement og respekt og gå i dialog om mulige løsninger
- Måle brugernes oplevelse og vurdering af den støtte de får fra Socialforvaltningen, så indsatsen løbende kan tilpasses til størst mulig effekt

Når københavnernes selv er med til at definere udfordringer og løsninger skaber det på sigt bedre forandringer

Vi sætter stolene sammen

De københavnere, der er i kontakt med Socialforvaltningen indgår også i mange andre sammenhænge; i skolen, på arbejdet, i fritiden og hjemme, og de går igennem forskellige faser i deres liv. Samtidig kan københavnere også have forskellige problemstillinger samtidig. Det vil sige at én familie kan være i kontakt med mange forskellige dele af kommunen og andre offentlige instanser fx sygehuse eller kriminalforsorgen.

For københavnere kan det opfattes som usammenhængende, ulogisk og til tider så forvirrende, at de ender med at give op. De oplever til tider ikke et system, der er skabt på deres præmisser, men på systemets egne og at man kan falde ned mellem to stole. En vis opdeling af indsatsen er nødvendig for at sikre, at der er specialviden og kompetencer til at håndtere

specifikke områder eller problemer med høj kvalitet og en professionel tilgang. Men det forpligter samtidig til hele tiden at kigge kritisk på organiseringen og vores praksis og spørge os selv, om den måde vi indretter kommunen på, er den bedste for københavnere.

Københavnere skal opleve, at de får støtte til at leve det hele liv – ikke brudstykker af et liv. De skal opleve at møde én kommune frem for syv forvaltninger og én Socialforvaltning frem for forskellige enheder dvs. vi sætter stolene sammen. Derfor skal kommunen blive bedre til at koordinere støtten i de forskellige enheder med udgangspunkt i københavnerens samlede behov. Og hvis man får henvendt sig det forkerte sted i første omgang, skal man tages imod og hjælpes til den rette hjælp – alle døre er den rigtige at gå ind af.

► Derfor vil vi:

- Sørge for, at københavnere oplever, at ingen døre er "forkerte", når de henvender sig, ved at hjælpe dem det rette sted hen, hvis de er gået forkert
- Skabe større sammenhæng i indsatserne for den enkelte københavnere ved fortsat at afprøve nye samarbejdsformer med andre forvaltninger, regionale og statslige instanser
- Sikre trygge overgange i livsfaser i ved at planlægge og informere skiftene i god tid og i samarbejde med de andre relevante aktører
- sikre at Socialforvaltningen er organiseret med udgangspunkt i københavnerens behov

*Københavnere skal opleve, at de får støtte til at leve det hele liv
– ikke brudstykker af et liv.
De skal opleve at møde én kommune frem for syv forvaltninger
og én Socialforvaltning frem for forskellige enheder.*

Det gode eksempel:

EN INDGANG FOR ARBEJDSLØSE MISBRUGERE

For Københavnerne med sociale problemer udover ledighed kan det være svært at møde op i jobcenteret til de jobsamtaler, de skal komme til for at beholde deres kontanthjælp. Derfor samarbejder Socialforvaltningen og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen om et projekt, hvor borgere med misbrug kan komme til jobsamtale dér, hvor de i forvejen er i misbrugsbehandling, i stedet for at møde op i jobcenteret.

Hvis københavnere løbende skal rykkes tættere på et selvstændigt liv, kan det være nødvendigt, at vi benytter vores tilbud og ressourcer mere fleksibelt end i dag

Fleksible og skræddersyede løsninger, der passer til den enkeltes behov

Støtten skal tilrettelægges ud fra den enkeltes behov, ikke ud fra det, der er på hylderne. Det kræver, at vi har nogle højt specialiserede tilbud og indsats, hvor københavnere kan få den behandling og omsorg, som netop deres udfordringer kræver, og at tilbuddene hele tiden udvikler sig. Det kræver også, at indsatsene er fleksible og kan kombineres på nye måder, så alle københavnere kan få et tilbud, der matcher deres behov.

Hvis københavnere løbende skal rykkes tættere på et selvstændigt liv, kan det være nødvendigt, at vi benytter vores tilbud og ressourcer mere fleksibelt end i dag. Det kan fx være, at de kompetencer, som botilbudets medarbejdere har, kan benyttes til at støtte køben-

havneren i eget hjem i en udslusningsperiode, eller at den døgninstitution, hvor en ung tidligere har været anbragt, kan bruges som aflastning for den unge i en weekend, når der er brug for en pause hjemmefra.

Når udsatte københavnere eller københavnere med handicap har brug for støtte, er det vores opgave at støtte københavnere til et mere selvstændigt liv. Når en københavnere har behov for et døgntilbud, skal udgangspunktet være, at han eller hun – i det omfang det er muligt – efter en periode skal rykke videre til en mere selvstændig boform eller hjem til familien igen. Det kræver fokus på intensiv behandling og støtte til at kunne mestre flere og flere ting selv.

► Derfor vil vi:

- Sikre at københavnere får den støtte, de har behov for, ved at fortsætte den faglige specialisering
- Styrke københavnere med handicap og udsatte københavnere mulighed for at flytte fra botilbud og institutioner til mere selvstændige boformer eller hjem til familien igen ved at tilbyde intensiv behandling og støtte
- Tilbyde indsats, der er skræddersyet den enkeltes behov ved i højere grad at anvende tilbuddene fleksibelt og i kombinationer med hinanden

Det gode eksempel:

FAMILIER FÅR INDIVIDUELLE SIKKERHEDSPANER

Familier, der er plaget af kaos og misbrug, hjælpes bedst, når kommunen lykkes med at skræddersy løsninger til dem. Det sker fx gennem de såkaldte sikkerhedsplaner, hvor sagsbehandleren inddrager familien, dens netværk og kommunens forskellige tilbud i at finde de individuelle løsninger, der forhåbentligt kan holde familien sammen og skabe sikkerhed for børnene. Fx kan en døgninstitution både tilbyde midlertidige døgnophold for hele familien, aflastning for et eller flere børn, og/eller støtte til familie i hjemmet. Målet er at give familien den rigtige støtte til at have et godt liv sammen.

2

Fokus på
forebyggelse og
tidlig indsats

Tilgængelig støtte, når behovet opstår

Mange københavnere har sociale udfordringer eller lever med et handicap. For nogle har det altid været en del af deres liv, for andre er det noget, der er opstået på et senere tidspunkt fx som følge af en livskrise, et trafikuheld, sygdom eller lignende.

Ofte er problemerne startet i det små, men som tiden går, kan de tage mere og mere om sig. Små sociale problemer kan ende i en social deroute, mens et handicap kan blive forværret. Det er rigtig skidt for københavnere, at de kommer så langt ud, at de fx ikke kan passe deres skole eller arbejde, begår kriminalitet, mister deres bolig eller har et alvorligt misbrug, så de ikke længere kan tage godt vare på dem selv og deres børn. Det er også skidt for samfundet, for det har nogle afledte konsekvenser som fx kriminalitet og utryghed, når en gruppe af borgere lever på kanten af samfundet eller har brug for massiv støtte fra det offentlige.

Derfor skal vi hjælpe og støtte københavnere, når deres behov opstår, og helst mens problemerne endnu er små. Udsatte københavnere skal have hjælp til hurtigt at komme tilbage på rette spor igen, og køben-

havnere med handicap skal støttes til at fastholde sit funktionsniveau og dermed undgå, at handicappet bliver forværret og langsomt gør københavnere mindre og mindre selvstændig.

På børne- og ungeområdet har Socialforvaltningen gennem de seneste mange år satset målrettet på netop at sikre en tidlig indsats for udsatte børn, unge og familier bl.a. gennem opsøgende indsatser, hvor københavnere er, fx gennem skoler og daginstitutioner. Men det er vigtigt at fokusere på, at tidlig indsats også kan foregå senere i et livsforløb. Fx ved at reducere risikoen for yderligere forværring af en funktionsnedsættelse, når københavnere bliver ældre, ved at sætte ind over for en udviklingshæmmed, der viser tegn på demens, eller ved at intensivere støtten i egen bolig, så behovet for botilbud kan undgås.

Københavnere skal kunne gå ind fra gaden og opleve at få hjælp med de ting, de tumler med – både sociale og økonomiske problemer. Hvis problemerne er små, kan de måske afhjælpes på stedet med få samtaler, og hvis problemerne er større, kan rådgivningen fungere som indgang til borgercentre.

Derfor vil vi:

- Investere i forebyggende indsatser særligt til udsatte voksne københavnere
- Møde københavnere, hvor københavnere er, gennem opsøgende og kontaktskabende arbejde
- Tilbyde fremskudt og tilgængelig rådgivning, som er åben for alle

Mere lighed i sundhed

Københavnere med sociale udfordringer eller handicap er ofte mere syge og dør tidligere end resten af københavnere. Samtidig har denne gruppe københavnere oftere sværere adgang til at benytte de eksisterende tilbud om sundhedsfremme og forebyggelse. Uligheden kan skyldes manglende viden blandt sundheds- og støttepersoner, utilgængelige faciliteter og manglende indsats, der imødekommer de specifikke sundhedsbehov, som følger af funktionsnedsættelsen eller de sociale udfordringer. Dårlig sundhed kan derfor blive en ekstra udsathedsfaktor, der forværrer den enkelte københavners situation endnu mere.

For at sikre mere lighed i sundhed er det vigtigt, at fremkomsten af livsstilsbetingede sygdomme hos udsatte københavnere og københavnere med handicap forebygges ved at have det som et særskilt fokuspunkt i vores indsatser, og at vi sætter tidligt ind ved at blive bedre til at opspore og behandle fysiske og psykiske sygdomme. Det skal vi bl.a. gennem mere udgående indsatser på fx herberger og socialpsykiatriske botilbud. Derudover er det også vigtigt, at vi får kigget på, om rammerne i vores forskellige tilbud fremmer eller hæmmer brugernes sundhed fx i forhold til, hvilken kost der bliver serveret og adgangen til bevægelse.

Derfor vil vi:

- Mindske ulighed i sundhed for socialt udsatte københavnere og københavnere med handicap ved i samarbejde med Region Hovedstaden og Sundheds- og Omsorgsforvaltningen at opspore og behandle fysiske og psykiske sygdomme
- Styrke københavnere med handicap og udsatte københavnernes sundhed ved at arbejde med KRAM-faktorerne i den sociale indsats

3

**Aktivering af københavnernes
ressourcer og netværk**

Den enkeltes potentiale for at leve et selvstændigt liv

De fleste mennesker drømmer om at leve et så selvstændigt liv som muligt. Det kan være at bo i egen bolig, at varetage omsorgen for sit barn uden hjælp fra kommunen, at kunne klare praktiske gøremål eller komme i uddannelse eller beskæftigelse.

Når en københavnere har behov for støtte på grund af sociale problemer eller et handicap, er det vores fornemmeste opgave at støtte ham eller hende til i højere og højere grad at kunne leve sit liv uden hjælp fra os. Vi skal bygge videre på de ressourcer og kompetencer, som københavnere allerede besidder; det kan fx være moderen, der er god til at lege med sit barn, men som ikke kan strukturere hverdagen eller manden, der er højtuddannet, men som har svært ved helt almindelige hverdagsgøremål.

Udover at bygge videre på de kompetencer, den enkelte københavnere allerede besidder, skal københavnere støttes i at opbygge nye ressourcer og kompetencer i forhold til de ting i deres liv, som de ikke mestrer, som fx den unge, der skal lære "at være voksen", dvs. at

købe ind, lave mad, gøre rent og betale sine regninger, eller københavnere med sindslidelse, der med bostøtte kan blive ved med at bo i sin egen lejlighed frem for at komme på botilbud.

Uddannelse og beskæftigelse har stor betydning for, at borgere med sociale problemstillinger inkluderes i samfundet. københavnere med særlige behov skal have samme muligheder som andre københavnere for at få del i den livskvalitet, der er forbundet med et aktivt liv.

Der vil også være københavnere, hvor det ikke er realistisk at tale om, at de kan leve et selvstændigt liv fx mennesker med alvorlige handicap. De skal selvfølgelig have den omsorg, de har brug for og støtte til at fastholde deres funktionsniveau, så deres tilstand ikke forværres. Men vi skal blive ved med at have et blik for, om der er områder – store som små – som borgerne ville kunne udvikle og mestre selv. Her kan vi fx gøre brug af nye velfærdsteknologiske løsninger, der kan understøtte selvstændigheden i nogle af de daglige gøremål.

Derfor vil vi:

- Sikre fokus på udvikling af københavnerens handle- og mestringskompetence i den sociale indsats fx gennem social færdighedstræning, familiebehandling, læring af tilværelseskompetencer mv.
- Styrke mulighederne for at kunne klare sig i egen bolig med mere fleksibel støtte fremfor at skulle bo på botilbud
- Øge mulighederne for at udsatte københavnere og københavnere med handicap kan leve et så selvstændigt liv som muligt ved brug og udvikling af velfærdsteknologiske løsninger
- Arbejde for at flere københavnere med særlige behov får en uddannelse, et arbejde og involverer sig i fritids- og foreningslivet

Familien, de pårørende og netværket er en ressource

Forældre, søskende, øvrig familie og nære venner er vigtige mennesker i livet. De er en del af den enkeltes historie, tilhørsforhold og identitet. Nogle københavnere med sociale problemer eller med et handicap har stærke bånd til deres familier og netværk, mens andre lever i såkaldt netværksfattigdom. De har få eller ingen omkring sig.

Uanset om ens familiebaggrund er svag eller stærk, er familie, pårørende vigtige at få inddraget og aktivret i forhold til at støtte københavneren i de positive forandringer, som han eller hun er nødt til at skabe i sit liv for at komme ud af den sociale udsathed eller mindske konsekvenserne af funktionsnedsættelsen. Det kan være at bedstemor kan hente i barnet i daginstitutionen, så man har overskud til at lave mad, eller at ens bror kommer forbi om morgenen så man kan komme på arbejde til tiden.

Men det kan være en stor opgave at være den støtte og skulle tage så aktiv del i et familiemedlems liv og forandringsproces, og det er derfor også vigtigt at understøtte de eksisterende pårørendetilbud, som kan give familier og pårørende redskaber til at være en støtte for den enkelte.

Og det er ikke kun familie og pårørende, som kan spille en rolle for udsatte københavnere og københavnere med handicap. Det kan ligeså vel være barnets fodboldtræner, en ven fra gamle dage, en kollega på arbejdspladsen eller den frivillige nede fra værestedet. Alle vil de kunne bidrage med støtte. Det kan bl.a. være ved at støtte københavnerne i at indgå i det almindelige samfunds fællesskaber og sammenhænge fx på en arbejdsplads, i skolen eller til fritidsaktiviteter. Udover at skabe nye relationer og netværk for de udsatte københavnerne og københavnere med handicap styrker det deres oplevelse af at være en del af samfundet. Også selv om det måske ikke er fuldstændig på lige vilkår eller har samme intensitet som for andre.

For de københavnere, som har et svagt netværk, skal hjælpes med at få genetableret relationer eller at få bygget et nyt netværk op. Det er også vigtigt ikke at få kappet båndet til familien, når fx et barn bliver anbragt på en døgninstitution eller når man som voksen skal bo på et botilbud. Familien og netværket skal her integreres som en del af indsatsen og involveres i beboernes dagligdag.

Derfor vil vi:

- Sikre, at der arbejdes systematisk med at inddrage familie, pårørende og netværks ressourcer som en fast del af den sociale indsats fx gennem sikkerhedsplaner
- Prioritere systematisk arbejde med at understøtte borgerne i at gendanne og skabe nye relationer og netværk fx gennem deltagelse i skole, arbejde og fritidsliv

Alle kan være noget for andre

Mennesker, der selv har oplevet sociale udfordringer eller som lever godt med et handicap kan være en værdifuld og virksom ressource for andre, der står i en lignende situation. De kan bl.a. bidrage til at skabe håb,

empati og viden om, hvordan man klarer hverdagen bedst muligt. At være en ressource for andre kan også være med til at bygge den enkeltes selvtillid og selv-værd op, og dermed opnå en dobbelt gevinst.

Derfor vil vi:

- Understøtte at københavnere med handicap eller sociale udfordringer involverer sig i frivilligt arbejde eller ansættes som medarbejdere med brugerbaggrund

4

Mere samskabelse

Fremtidens indsatser og løsninger skabes sammen

Når vi udvikler fremtidens indsatser, skal vi åbne os selv mere op mod det omgivne samfund. Der findes mange ressourcer hos københavnernes, i virksomheder, uddannelsesinstitutioner, NGO'er og i frivillige foreninger, som gerne vil gøre en forskel for de københavnere, der har det svært. Det kan også være aktører, der tænker på en helt anden måde end den kommunale systemlogik, og som derfor kan bidrage med nye perspektiver.

Brugere af Socialforvaltningens indsatser skal også inddrages i udviklingen af eksisterende eller kommende tilbud, indsatser og løsninger. De er de rigtige eksperter i, om en indsats rent faktisk skaber den forandring, som københavnere ønsker, eller om støttetilbuddet skal

tænkes helt anderledes. Derfor er brugernes perspektiv ligeså vigtigt at inddrage, som de øvrige aktørers.

At skabe nye løsninger og udvikle på nuværende indsatser sammen med brugerne, frivillige, erhvervslivet og andre aktører kræver, at der i kommunen bliver skabt nogle friere rammer for at prøve nye ting af, og at indgå utraditionelle partnerskaber med aktører, kommunen ikke før har arbejdet sammen med. Men det kræver også mod og risikovillighed. Mod til at lukke andre ind og overlade noget initiativ til dem. Det vil betyde et tab af kontrol og forudsigelighed, men det er nødvendigt at turde, da det vil give ny faglig inspiration og engagement og skabe endnu bedre indsatser for de københavnere, der har allerstørst behov.

Derfor vil vi:

- Blive bedre til at inddrage brugernes viden og perspektiver i udviklingen af de sociale indsatser og tilbud
- Indgå partnerskaber med civilsamfundsaktører, når der skal udvikles nye eller videreudvikles på eksisterende indsatser

Lokalsamfundets værdi

Civilsamfundet, de frivillige og erhvervslivet kan noget, som kommunes medarbejdere ikke kan. Frivillige er ikke en del af "systemet" og den relation, man kan opnå til en frivillig, er en anden end den, man kan få til en ansat medarbejder. Det giver københavnere med handicap eller sociale problemer, som kan have et meget spinkelt eller ikke-eksisterende netværk, mulighed for at danne nye relationer, som rækker ud over de professionelle, og som på sigt kan hjælpe dem med at blive en del af lokalsamfundet. Det vil kunne øge trivsel, livskvalitet og i sidste ende social mobilitet for København, hvis døren åbnes og de frivillige inviteres ind til at være en del af støtten for de svageste københavnere.

De frivillige ressourcer skal vi benytte – ikke for at fralægge os eller blive aflastet i vores opgaver, men for at tilbyde en ekstra dimension i støtten, så københavnere med særlige behov kan indgå i nye fællesskaber og etablere andre relationer, end de kan på de kommunale tilbud i dag.

Socialforvaltningen skal derfor invitere frivillige, erhvervslivet, NGO'er og andre aktører til at være en del af livet på institutioner og tilbud. Det kan fx være, at frivillige tager på ture med beboerne, at den lokale virksomhed finder praktikanter i aktivitetstilbuddet, eller at børnene fra døgninstitutionen bliver støttet i at gå i den lokale folkeskole frem for i den interne skole.

Derfor vil vi:

- Lave aftaler med erhvervslivet, skoler, idrætsforeninger, frivillige foreninger mv. om at bidrage i vores indsatser og tilbud
- Give udsatte københavnere mulighed for beskæftigelse ved at understøtte mulighederne for at drive socialøkonomisk virksomhed

OM SOCIAL-STRATEGIEN

En anderledes strategi

Socialstrategien er en markant anderledes strategi end de målgruppestrategier, som Socialforvaltningen tidligere har haft. Den adskiller sig særligt på to punkter:

For det første tager socialstrategien ikke som tidligere strategier udgangspunkt i målgrupper eller organisatoriske opdelinger. Socialstrategien er hele Socialforvaltningens strategi og sætter en samlet ramme for, hvordan vi skal nå det politiske mål om, at alle københavnere, der har behov for hjælp fra Socialforvaltningen, skal støttes i at mestre deres eget liv, så de kan leve det liv, de gerne vil og være en del af samfundet gennem uddannelse, beskæftigelse og en aktiv fritid.

Det skyldes, at der i dialogen med brugere, medarbejdere og organisationer om udviklingen af social-

strategien er der blevet peget på mange af de samme overordnede udfordringer i den nuværende indsats og de samme ønsker til fremtidige løsninger – uanset om det handlede om børn, misbrug, sindslidelse, handicap eller hjemløshed.

For det andet følger Socialstrategien tillidsreformens principper om ”mere hvad – og mindre hvordan”. Derfor skitserer socialstrategien de politiske rammer for Socialforvaltningens arbejde i det kommende år, sætter retning og prioriterer, men socialstrategien beskriver ikke konkrete aktiviteter og sætter ikke nye delmål. For vi tror på, at den bedste forandring skabes, når den faglige udvikling sker så tæt på københavnere som muligt og tager udgangspunkt i medarbejdernes faglige viden og erfaring.

Fra vision til handling – den røde tråd

Socialstrategien udfolder og konkretiserer de socialpolitiske mål og visioner, som Socialudvalget vedtog i Grundlagspapiret. For at sikre, at de politiske mål bliver til virkelighed, skal alle ansatte i Socialforvaltningen forholde sig til, hvordan de konkret vil omsætte de mål og principper, der er relevante for deres opgaver og målgrupper.

Som en del af den røde tråd vil Borgercentre udarbejde Målgruppeplaner, der beskriver, hvad de

politiske visioner betyder for de enkelte målgrupper, hvad de vil sætte i gang af overordnede initiativer, og hvor der skal prioriteres anderledes end i dag. Målgruppeplanerne laves på tværs af Borgercentre, så det sikres, at alle de borgercentre, der bidrager til arbejdet med målgruppe tænker med. Det kan fx være om, hvordan vi sikrer en god overgang mellem det at være barn, når man er 17 år og voksen, når man er 18 år.

I forhold til hvert enkelt tilbud og institution omsættes de politiske mål og visioner gennem Centerplanerne. Centerplanerne udfolder de lokale visioner og fokusområder fx en ny metode eller områder, hvor der er

brug for en særlig opmærksomhed. Centerplanerne tager afsæt i Målgruppeplanerne. De laves i de enkelte centerfællesskaber, eller på tværs af flere centerfællesskaber, hvis det giver mening.

